

George Floyd

ik was ooit een wereldberoemde bokser
lag niet langer dan acht tellen op de grond
de scheidsrechter bekeek mij aandachtig en vond
mij daarna steeds vreemder en onorthodoxer

leren jassen, sjaals, droeg ik op straat
want ik was één met de muziek, huizen
de beschilderde muren, verroeste buizen
waar ik dacht aan jeugd en goede raad

maar ik lag niet langer dan acht tellen
en wist wanneer ik opstond waren er bloemen
felicities van familie en een aantal beroemden
of waren het minuten maar dat kan ik je niet vertellen

Azijn

ik zag een SS'er bij een graf vol doden
die zijn gezicht en handen verschoonde
hij lachte en boog zich over een gekloonde
want al wat fout was werd hem verboden

dagen achtereen was hij bezig in de barak
waar kinderen en volwassenen werden geknipt
een enkeling was kaal een ander raakte geflipt
toen hij ze streng en bestraffend toesprak

van de omgeving genoot hij en het terrein
waar je een voetstap in het zand ontwaarde
het najaar had prijs en moeder aarde
en de zuster die hem verpleegde met azijn

Zwijgzame stilte

er rijdt een auto voorbij de burenen
waar van een paar ruiten zijn beslagen
op de bank liggen een aantal vragen
ik kijk naar hen die leunen tegen muren

hij gaat voorbij huizen en naar een stekkie
en ondertussen een waterplas opspettend
zelfs de kinderen die spelen zijn oplettend
terwijl ik mij terugtrek op mijn plekkie

ik hoorde de motoren regelmatig ronken
terwijl ik dacht aan hen die er eens waren
voort ging de reis en ik zag het opklaren
nooit zou er nog iemand op de deur bonken